

Obecní noviny z Trojanovic

Květen 2015

Z obsahu:

- str. 2 Třeba bude život ještě krásnější
- str. 10 Projekt Rekovice pod různým úhlem pohledu
- str. 14 Škola naruby

Slovo starosty

Vážený spoluobčané, rád bych vás prostřednictvím této nové rubriky stručně informoval o dění v obci.

Situace kolem Dolu Frenštát se vyvíjí slibně. Ve věci odstranění černých staveb v jeho areálu jsou vedena tři soudní řízení. V tom prvním, které se týkalo neprodloužení dočasnosti staveb, rozhodl 31. března Nejvyšší správní soud v náš prospěch. Další dvě budou následovat. Pevně věřím, že po jejich skončení bude firmě OKD nařízena demolice všech více než 50 černých staveb.

Chystám se na schůzku s ministryní pro místní rozvoj. Báňský úřad chce totiž do územní politiky ČR prosadit změny ohledně dobývání uhlí, které by byly v náš neprospěch.

Řešíme ale také "obyčejnější" problémy, například kompostárnu. Požádali jsme o dotace na novou techniku do sběrného dvora. Intenzivně pokračujeme v rekonstrukci restaurace Rekovice. V obci Strání jsme zjišťovali, jaké mají zkušenosti s vedením obecní restaurace.

Dlouhodobě se snažíme o rozvoj cestovního ruchu v naší obci. Už brzy vydáme mapy Radegastových Beskyd, které jsme dlouho a pečlivě připravovali. V nejbližší době chceme vyznačit 7 cyklistických okruhů, které by k nám mohly přilákat nové návštěvníky.

Rád bych vás pozval na dvě významné akce, které se v obci uskuteční v průběhu května. Ve čtvrtek 7. 5. v 11.30 si u Jubilejní základní školy prezidenta Masaryka připomeneme 70. výročí konce druhé světové války a uctíme ty, kteří za svobodu položili život.

V sobotu 16. 5. v 10 hodin u zvoničky Strážkyně Beskyd na Horečkách oslavíme další rok bez těžby uhlí v Beskydech.

Na obou akcích se s vámi velmi rád uvidím. Přeji vám všem krásné jarní dny.

Jiří Novotný,
starosta

Třeba bude život ještě krásnější

Valašský soubor písní a tanců Radhošť z Trojanovic letos slaví 65 let své existence. Při této příležitosti jsme požádali vedoucího souboru pana Ing. Petra Michnu o rozhovor. Povídali jsme si nejen o souboru, ale i o kultuře a lásce k lidovému umění vůbec.

Máte za sebou 65 let své existence. Mohl bys stručně připomenout uplynulou historii souboru?

Psal se rok 1950. Někteří občané Trojanovic, místních částí Pod Radhoštěm a Pod Javorníkem a též přilehlé části Frenštátu p. R. jako by si uvědomili, že s nastupujícími společenskými a hospodářskými změnami vzniká nebezpečí, že bohatství, krása a hodnota lidového umění, vycházejícího z každodenního života obyvatel našeho regionu a odražející jeho radosti i starosti, překryje šed' cizích, vnucovaných kultur.

Nechme však promluvit dokumenty, které zpracovala při 35. výročí souboru Mgr. Jana Šamánková ve spolupráci s paní Vlastou Genserovou:

30. 5. 1950 sešlo se několik nadšenců na besedě v pohostinství U Bačů. Byli to Emil Petr, Julie Petrová, Otakar Kopecký, Marie Kopecká, Josef Šmahlík, Marie Šmahlíková, Josef Rek, Leopold Genser, Vlasta Genserová, Bohuslav Strnadel, Ludvík Tomek, Alžběta Tomková, Vojtěch Strnadel, Ludmila Strnadlová, Josef Harabiš, Jan Knebl, Ludvík Fiala, Ludmila Vávrová, Marie Vašková, Antonín Tomík, Adolf Sevelda, Miroslav Šmajstrla, Josef Šlechta, Otakar Čada a Albín Horečka. Tak byl založen soubor Radhošť a všichni členové se pustili s chutí do práce. Střediskem veškeré činnosti byl hostinec U Bačů, až do jeho vyhoření v r. 1965.

Úkolů bylo mnoho. Nacvičovaly se staré

písně, tance, bylo třeba zorganizovat vlastní cimbálovou muziku, musely se pořídit nové kroje, protože těch starých už mnoho nebylo. Opatřování krojů nebylo jen hospodářskou otázkou, která se po válce velmi těžko řešila, ale též otázkou, jaké byly původní kroje. Zejména ženský kroj se pod vlivem lidové tvořivosti vyvíjel cestou libivého svérázu. Průzkum původních trojanovských krojů provedla paní Vlasta Genserová za obětavé pomoci pana Bohumíra Strnadla - Četyny, který ji seznamoval se starými pamětníky. Neocenitelným pomocníkem a potřebnou autoritou byl národní umělec prof. Antonín Strnadel, který jako nejpovolanější odborník nejen radil, kreslil, ale i osobně dohlížel na výrobu krojů ve výrobním družstvu Slovač v Uherském Hradišti. Téměř všichni členové si pořídili kroje vlastním nákladem, což svědčí o jejich obětavosti a velkém zájmu.

Od té doby se v souboru vystřídalo na 400 členů. Někdy bylo za rok jen několik vystoupení, v některých letech i 50.

Jak vypadá soubor dnes? Kolik máte členů? Jaké hudební složení?

V současné době má soubor 25 členů včetně cimbálové muziky. Co nás nejvíce trápí, je náš poněkud „vyšší“ věkový průměr. Stále není zájem o práci v souboru především mezi mladými lidmi, kteří by se stali našimi pokračovateli.

Kde nacvičujete a jak často se scházíte?

Zkoušky máme každé úterý od 19.00 hod. v bývalé zasedací místnosti v 1. patře tělocvičny na Lomné. Zde je na místě naše poďekování OÚ Trojanovice a vedení školy za to, že máme kde nacvičovat.

Při jakých příležitostech vystupujete v domovské obci a v jiných městech?

Soubor pořádá každoročně valašský bál,

vystupuje při kácení máje v Trojanovicích - Karlovicích, při dožínkách, na Freštátských národopisných slavnostech. Spolu s místní MŠ pořádáme předvánoční besedu u cimbalu, koledy zpíváme při Setkání u jesliček o Vánocích ve frenštátském kostele. Obnovili jsme starý zvyk - chození po koledě, kdy o Vánocích navštěvujeme alespoň některé známé a přinášíme jim ozdobenou jedlovou větvičku, nazývanou štěstí.

Soubor je spolupořadatelem hudebního festivalu Setkání cimbálových muzik Valašského království ve Frenštátě p. R. Mimo to muzika samostatně hraje při vítání občánků a setkání jubilantů v Trojanovicích.

Soubor je zván i na vystoupení v jiných městech - každoročně vystupuje na slavnostech v Rožnově p. R., účastníme se přehlídek folklorních souborů Prameny. Vystupovali jsme v Karviné, Havířově, Opavě, v červnu jsme zváni na slavnosti v Krásné Lípě.

Na podzim letošního roku bychom chtěli připravit slavnostní večer k výročí souboru a pozvat na něj všechny bývalé členy i širokou veřejnost. Pozvání a termín setkání bude oznámen i na stránkách souboru: www.soubor-radhost.cz

Vyjíždíte také za hranice? V kolika zemích jste už vystupovali?

Před rokem 1989 jsme navštívili jen několikrát NDR, město Zwönitz. Po roce 1989 jsme vystupovali na festivalech v Bulharsku, Rakousku, Řecku, Itálii a šestkrát v Polsku, kde máme v Mogilanech u Krakova družební soubor. Písničky a tance našeho kraje zavezli členové souboru už třikrát potomkům našich vystěhovalců do Texasu v USA.

Co tebe osobně váže k lidové kultuře? Jak ses dostal k folklóru?

Příklad jsem měl už v rodině. Rodiče měli vlastní kroje, které nosili při národopisných slavnostech. Obě starší sestry tančily v souboru Ondráš při tehdy Jedenáctileté střední škole ve Frenštátě p. R., pak přešly do tro-

janovického Radhoště, kde jsem po škole začal hrát v muzice.

Ale už předtím, na ZDŠ jsem hrál v cimbálové muzice, kterou založil a řídil pan profesor Sláma. V souboru Radhošť jsem pak poznal lidi, kteří s úctou zpívali lidové písničky a nosili kroj, např. paní Genserová nebo pan řídící Rek. Ten jako učitel na trojanovských školách naučil lidové písničky mnohé žáky už na prvním stupni základní školy.

Myslím, že škola a rodina mají zásadní vliv na utváření vztahu mladých lidí k lidové kultuře. Je smutné, když děti neumí zazpívat žádnou lidovou písničku nebo koledu.

Co může lidová kultura říci dnešnímu člověku, kterému je už dávno cizí prostředí, ve kterém vznikla?

Pro většinu dnešních lidí je hlavním cílem zisk. Vše se přepočítává na peníze. Tito lidé žijí v neustálém stresu a přitom se ochuzují o hodně krásného kolem. Naši předkové měli v mnohém těžší život než my dnes. Ale snad na každou životní situaci měli písničku, která jim pomohla zahnat chmury života i vyjádřit radost. Tak proč si nezazpívat i dnes. Třeba bude život ještě krásnější a veselejší.

Co si myslíš o často přetřásaném sporu – jsme spíš Valaši nebo Laši?

Zda Frenštát p. R. a Trojanovice patří k Valašsku nebo Lašsku, o tom se dohadují mnozí odborníci už desítky let. Některí to určují podle nářečí, jiní podle krojů a zvyků apod. Jisté je, že naši obec zasála valašská kolonizace, Valaši zde měli své salaše. Pro styk s vrchností hukvaldského panství měli Valaši v Kozlovicích svého představeného – valašského vojvodu. Tak nevidím důvod, proč bychom nepatřili k Valašsku. Kdo by se tím chtěl zabývat důkladněji, ať sáhne například po materiálech Jaroslava Štíky, bývalého ředitele Valašského muzea v přírodě v Rožnově, který se touto problematikou zabýval.

Otázka na závěr: Na co se mohou těšit pří-

padní zájemci o práci ve vašem souboru?

Nejdřív na co se těšit nemohou: na to, že na členství v souboru zbohatnou. Každá spolková činnost, provádí-li se s určitou odpovědností ke kolektivu, vyžaduje dát něco ze svého „já“.

To je ale bohatě vyváжено pěknými zážitky ve zkouškách nebo při vystoupeních. Zároveň je možno poznávat nejen místa v naší vlasti, kam je soubor zván na vystoupení, ale i v zahraničí. Pozvání na festivaly přichází mnoho, ale v současné době není v síle souboru je absolvovat.

Zájemcům bych vzkázal, že je třeba to v prvé řadě zkusit. Některí přijdou jednou, dvakrát a víc ne. Jiní možná zůstanou a stanou se našimi pokračovateli. To by byl veliký dárek k výročí souboru – vědomí, že umění našich předků nezapadne v zapomnění a že naše snaha o jeho uchování nebyla marná.

A protože se souboru za ta léta podařilo překonat mnohá úskalí, tak věřím, že se podaří překonat i tyto dnešní problémy. Podíváme-li se do jiných regionů republiky, tak v mnoha obcích dochází k obrodě národopisné činnosti, uchování tradiční lidové kultury se stává záležitostí celé obce. Tak proč bychom u nás měli zůstat pozadu.

Díky za rozhovor. Všem členům souboru přejeme hodně úspěchů a radosti z vaší záslužné práce na poli kultury i při utváření občanské společnosti.

připravil: Martin Trubač
foto poskytl: Ing. Petr Michna

Talentové přijímací zkoušky

Jsou určeny dětem ve věku od 5–6 let výše, které mají zájem o hudební, výtvarný nebo taneční obor na ZUŠ Frenštát p. R. V hudebním oboru učíme na tyto nástroje: klavír, akordeon, cimbál, housle, viola, violoncello, kontrabas, kytara, basová kytara, elektrická kytara, zobcová sopranová a altová flétna, příčná flétna, klarinet, fagot, trubka, pozoun, saxofon, bicí a zpěv. Věnujeme se také výuce jazzu – jazzový kontrabas a kytara!!!

Prosíme o registraci všech zájemců, kteří chtějí přijít k talentovým přijímacím zkouškám, pomocí přihlášky, kterou vyplníte on-line přes www.izus.cz.

- Hudební obor St a Čt 11. a 12. června odpoledne mezi 13. – 17. hodinou
- Výtvarný obor Út 10. června od 15 do 17 hodin (přinést výtvarné práce dětí – cca 5 obrázků!!!)
- Taneční obor Čt 11. června odpoledne mezi 14. – 18. hodinou

Vladimír Vondráček,
ředitel ZUŠ Frenštát p. R.

Vítání občánků a setkání s jubilanty 18. dubna 2015

Zleva: Štěpánka Petrová, Agáta Martiňáková, Jan Hrnčíř, Mariana Polášková, Monika Růčková

Zleva: Tomáš Koubek, Matěj Kadúch, Nikol Hložková, Nikol Rozbrojová, Vladimír Vrzala, Kateřina Sadílková

Nahore zleva: Josef Stavárek, Josef Rek, František Dobiáš, Josef Mácha, Vladimír Muras

Dole zleva: Danuše Šimčáková, Marie Rajnochová, Jaroslav Uhlář, Jaroslava Mikesková, Miluše Hrabalová

foto: Věra Vašendová

Naši jubilanti

V měsíci květnu oslaví svá životní jubilea tyto občané:

Emilie Svobodová	90 let
Alois Štefek	80 let
Viktor Uhlář	75 let
Marie Máchová	70 let
Věra Trubačová	70 let
Vladimír Šlosarčík	70 let
Anna Žárská	70 let
Anna Czerneková	70 let
Pavel Blažek	70 let

Všem jubilantům srdečně gratulujeme.

Mezinárodní den rodiny

Město Frenštát pod Radhoštěm, odbor sociálních věcí ve spolupráci s Centrem volného času Astra Frenštát pod Radhoštěm a Charitou Frenštát pod Radhoštěm se i letos připojí k oslavě Mezinárodního dne rodiny, který se slaví od roku 1994 po celém světě.

Čtvrtý ročník oslav Mezinárodního dne rodiny s mottem „Fandíme rodině i v 21. století“ se bude konat dne 20. 5. 2015 na náměstí ve Frenštátě pod Radhoštěm. Program bude mít dvě části. Dopoledne bude oslava probíhat v Dětském světě Replay (hlídání dětí, soutěže, divadélko „O líném Kubovi“, výtvarná dílna, přednáška Mgr. Alexandra Dreslera o sociálně- patologických jevech v rodině) a současně se ve velké zasedací místnosti městského úřadu uskuteční seminář na téma „Rodina, manželství, mezilidské vztahy...“. Odpolední program bude probíhat od 15.00 hodin na frenštátském náměstí. A na co všechno se můžete těšit? Na kulturní vystoupení dětí, soutěže, prohlídku policejního a hasičského vozu, malování na obličej, atd. Od 14.00 hodin jsou na náměstí také zajištěné atrakce pro děti (skákací hrad, skluzavka a opičí dráha). Pro děti je zajištěno drobné občerstvení a balónky. V tento den bude také rodinám s dětmi umožněn bezplatný vstup na krytý bazén v době od 15.00 hodin do 21.00 hodin. Podrobný program bude uveden na zveřejněných plakátech.

Připojte se i Vy se svou rodinou k oslavám Mezinárodního dne rodiny 2015.

Odbor sociálních věcí
Papáková Bronislava, referent OSV

Omluva

Omlouváme se paní Veronice Kociánové, která letos v lednu oslavila 75. narozeniny, že jsme ji neuvědli mezi jubilanty. Ne snad, že bychom na ni zapomněli, ale stalo se tak vinou chybného zápisu v evidenci obyvatel. Děkujeme za pochopení a dodatečně přejeme hodně zdraví a pohody!

Za realizační tým Obecních novin z Trojanovic
Martin Trubač

Reklamy a inzerce

Dětský lesní klub na trojanovské pasece školka, která funguje i přes prázdniny.

Máte zájem, aby si Vaše děti užily prázdniny na čerstvém vzduchu, mohly si hrát a při tom se i vdělávat?

Přijďte se podívat do Lesní školky na trojanovské pasece na Bystřem.

Provoz je od středy do pátku od 8-16 hodin.

Více informací na tel. čísle 605 100 053

www.klubnapasece.cz
www.facebook.com/skolkanapasece

Budeme se na Vás těšit!

Třetí ročník lesního tábora

Přívěsnický tábor na trojanovské pasece pro předškolní děti

Na čerstvém vzduchu, v překrásném prostředí
Hrajeme si, zpíváme, učíme se tvoření,
Poznáváme stopy zvířat, rostliny, stromy, materiály a jejich využití, učíme se být šetrní k přírodě.

Termín 1. tábora 20.7.-24.7.2015

Termín 2. tábora 17.8.-21.8.2015

Od 8 - 17 hodin.

Cena včetně stravy 1500,- Kč

Přihlášky a další informace na tel. čísle 605 100 053

www.klubnapasece.cz

www.facebook.com/skolkanapasece

Byla by škoda, v létě sedět doma!

POSTAVTE SI KRB

Chcete si pořídit krb?

S námi to zvládnete. Navštivte nás v naší specializované prodejně v Metylovicích a my Vám podrobně poradíme, jak postavit krb za rozumnou cenu a hlavně správně a s ohledem na bezpečnostní normy.

Pokud netušíte, co stavba krbu obnáší a váháte, nahlédněte do našich hotových návodů na stavbu krbu, ve kterých je stavba popsána podrobně krok za krokem - naleznete na našich stránkách www.nejenkrby.cz.

NAVŠTIVTE NÁS

Po-Čt 8:30 - 17:00

Pá 8:30 - 15:00

v Metylovicích č.p. 78
u hasičské zbrojnice

PŘÍKLAD KALKULACE KRBU

Cena veškerého materiálu
včetně krbové vložky

29 731,-

Staňte se našimi zákazníky a my Vám BEZPLATNĚ:

- » Pomůžeme při výběru krbové vložky
- » Navrhne sestavu kouřovodu pro napojení na komín
- » Odhadneme potřebné množství jednotlivých materiálů
- » Zajistíme paletovou přepravu až k Vám domů
- » Ochotně poradíme kdykoliv během stavby Vašeho krbu

☎ 731 352 674

✉ obchod@nejenkrby.cz

Akce v Trojanovicích a okolí

FRENŠTÁT POD RADHOŠTĚM

Od pátku 1. do neděle 3. května 2015 od 18:00 hodin

Je prostě báječná

USA, italky, komedie, nevhodný do 12 let, délka 93 minut, cena 110,- Kč, Bontonfilm

Isabel je newyorská prostitutka, která se tak snaží vydělat na to, aby se mohla stát herečkou. Když však konečně stane na Broadwayi, víc než její kariéra se rozjede lavina bizarních a komických situací díky její minulosti. Ne všichni její klienti totiž byli svobodní.

Od pátku 1. do neděle 3. května 2015 od 20:00 hodin

Ex Machina

USA/Velká Británie, italky, sci-fi thriller, nepřístupný do 15 let, délka 108 minut, cena 110,- Kč, CinemArt

Caleb si myslí, že vyhrál ve firemní soutěži pobyt na chatě. Ve skutečnosti je v laboratoři geniálního vědce a má za úkol komunikovat s Avou, unikátním robotem, aby určil její míru lidskosti. Jenže i on je nakonec jen pokusné zvíře.

Od úterý 5. do středy 6. května 2015 od 20:00 hodin

Teorie všeho

Velká Británie, italky, životopisné romantické drama, nevhodný do 12 let, délka 123 minut, cena 90,- Kč, CinemArt

Film o jednom z nejuznávanějších vědců dneška, Stephenu Hawkingovi. Od jeho začátku na univerzitě Cambridge, skrze nemilosrdnou lékařskou diagnózu k lásce, která dost možná zachrání Hawkingův život.

Ve čtvrtek 7. května 2015 od 20:00 hodin

Filmový klub: Klub rváčů (Projekt 100)

USA/Německo, italky, drama/thriller, nepřístupný do 15 let, délka 139 minut, cena 100,- Kč (FK 70,- Kč), AČFK

Již kultovní snímek na motivy knihy Chucky Palahniuka o tom, když vaše podvědomí přejímá kontrolu nad vědomím a destrukce sebe sama je jen špičkou ledovce.

Od pátku 8. do neděle 10. května 2015 od 17:30 hodin

Avengers: Age Of Ultron

USA, dabing, akční sci-fi, nevhodný do 12 let, délka 141 minut, cena 110,- Kč (děti) a 140,- Kč (dospělí), Falcon

Po hrozbách, kterým Avengeri museli s organizací S.H.I.E.L.D. čelit, se Tony Stark rozhodl vytvořit program samostatné, učené schopné umělé inteligence pro udržení míru na Zemi - Ultron. Ten se však zvrhne, když Ultron vyhodnotí, že největší hrozbou planety jsou lidé.

Od pátku 8. do neděle 10. května 2015 od 20:00 hodin

Divočina

USA, italky, životopisné drama, nepřístupný do 15 let, délka 115 minut, cena 90,- Kč, CinemArt

Po letech bezohlednosti, závislosti na heroinu a po příšerném manželství, se Cheryl, hnána vzpomínkami na svou matku a nulovými životními zkušenostmi, rozhodne pro přechod přes pacifickou hřebenovku. Film vznikl na základě stejnojmenné autobiografické knihy.

Od úterý 12. do středy 13. května 2015 od 18:00 hodin

Ovečka Shaun ve filmu

Velká Británie/Francie, dabing, animovaná dobrodružná komedie, přístupný bez omezení, délka 85 minut, cena 70,- Kč (děti) a 100,- Kč (dospělí), 35 MM

Z televizního seriálu poskočila na filmová plátna. Po práci a neustálém poslouchání farmáře si ovečka Shaun a její kamarádka ovce chtějí udělat den volna, který se i přes pečlivý plán zvrhne v den chaosu.

Od úterý 12. do středy 13. května 2015 od 20:00 hodin

Rychle a zběsile 7

USA, italky, akční krimi thriller, nevhodný do 12 let, délka 140 minut, cena 110,- Kč, CinemArt

I zloději mají sourozence. A tak poté, co naši hrdinové zlikvidovali v předchozím díle Shawa mladšího bratra, přichází v tomto díle čas na pomstu. Shaw je totiž mašina na zabíjení vycvičená elitní vojenskou jednotkou.

KVĚTEN 2015

Kontakty:

556 835 098, 602 845 754, kino@mufrenstat.cz

Internet:

www.kinofrenstat.cz, rezervace.kinofrenstat.cz,

www.facebook.com/KinoFrenstat

Pokladna a bufet jsou otevřeny vždy hodinu před začátkem představení. Zakoupené vstupenky se nevracejí ani nevyměňují. Rezervace se uvolňují 5 minut před začátkem představení.

Od úterý 19. do středy 20. května 2015 od 18:00 hodin

Ladíme 2

USA, italky, hudební komedie, nevhodný do 12 let, délka 113 minut, cena 110,- Kč, CinemArt

Příběh a capelly Barden Bellas pokračuje. Tentokrát mají dívky zpívat k narozeninám prezidenta USA. Ono se ale vždycky něco zvrhne, a tak jedna ze zpěvaček skončí před jeho zraky v negližé a celá skupina se tak stává terčem celého státu.

Od úterý 19. do středy 20. května 2015 od 20:00 hodin

Šilený Max: Zběsilá jízda

Austrálie, italky, akční sci-fi thriller, nepřístupný do 15 let, délka 120 minut, cena 100,- Kč, Warner Bros

I přes veškeré snahy se nepodaří Šilenému Maxovi zůstat sám. Naopak se připlétá do střetu silniční války gangů proti rebelům.

Od pátku 22. do neděle 24. května 2015 od 18:00 hodin

Hurá na fotbal!

Argentina/Španělsko/Indie/USA, dabing, animovaný/sportovní, přístupný bez omezení, délka 106 minut, cena 120,- Kč, Intersonic

Když se ve tvoření spojí země jako jsou Argentina a Španělsko, je tak trochu nasnadě, o čem příběh bude - o fotbale. Amadeo a jeho kamarádi si musí zpět vydobýt svou důstojnost po porážce.

Od pátku 22. do neděle 24. května 2015 od 20:00 hodin

Země zítřka

USA, italky, mysteriózní sci-fi, nevhodný do 12 let, délka 130 minut, cena 110,- Kč (děti) a 140,- Kč (dospělí), Falcon

Někdejší dětský génius Frank a teenagerka Casey se vydají na nebezpečnou pouť do tajemného místa v prostoru a čase známém jako Tomorrowland, kde jejich činy ovlivní chod světa i je samotné.

Od středy 27. do čtvrtku 28. května 2015 od 18:00 hodin

Malý Pán

ČR/SR, loutkový, přístupný bez omezení, délka 85 minut, cena 90,- Kč (děti) a 110,- Kč (dospělí), A-Company

Alegorický příběh na životy mnohých z nás. Malý Pán žije spokojený život, dokud se mu nezdá, že mu něco chybí. Na cestě za zjištěním co to je, poškává spoustu lidí, začíná spoustu dobrodružství a když vše překoná, uvědomí si, že co mu scházelo měl stále před nosem.

Od středy 27. do čtvrtku 28. května 2015 od 20:00 hodin

Stále spolu

ČR, dokumentární, přístupný bez omezení, délka 85 minut, cena 90,- Kč, Aerofilms

Dokumentární snímek o rodičích Petrovi a Simoně a o jejich devíti dětech. Žijí v maringotkách na šumavské louce, nemají počítač, televizi, tekoucí vodu. Jako vysokoškoláci učí děti doma. Lze žít svobodný život stranou společnosti?

Od pátku 29. do soboty 30. května 2015 od 17:00 hodin

Konečně doma

USA, dabing, animovaný/dobrodružný, přístupný bez omezení, délka 92 minut, cena 90,- Kč (děti) a 110,- Kč (dospělí), CinemArt

Přátelští mimozemšťané navštíví planetu Zemi, když prchají před svými protivníky. Jednomu z nich se však podaří vyzradit místo úkrytu. Pak v doprovodu lidské dívky cestuje napříč zdevastovanou Amerikou, aby odčinil, co způsobil.

***** **Bijásek – kino pro děti** *****

Ve středu 6. května 2015 od 13:30 hodin

7 trpaslíků

Německo, dabing, animovaná pohádka, přístupný bez omezení, délka 88 minut, cena 40,- Kč, Bioscop

V úterý 12. května 2015 od 9:15 hodin

Pohádky z hor

ČR, pásmo pohádek, přístupný bez omezení, délka 72 minut, cena 30,- Kč, Krátký Film

Ve středu 27. května 2015 od 13:30 hodin

Včelka Mája

Austrálie/Německo, dabing, animovaná rodinná pohádka, přístupný bez omezení, délka 88 minut, cena 40,- Kč, Intersonic

Akce v Trojanovicích a okolí

Muzeum ve Frenštátě p. R. – výstavy a programy

LIDÉ A ŽIVOT VE FRENŠTÁTĚ VE 20. STOLETÍ

Výstava fotografií ze sbírek muzea.

Výstavní síň Muzea ve Frenštátě pod Radhoštěm.

Výstava potrvá do 31. května 2015

FRENŠTÁTSKÁ MUZEJNÍ NOC

V pátek 22. května 2014 od 17.00 do 22.00 hodin v prostorách frenštátského muzea.

Vystoupí: děti z divadelního souboru Zvonek z Centra volného času ASTRA, Amatérská divadelní společnost Waterloo a skupina Hot Fren Club. V průběhu celého programu: prohlídka stálých expozic, střelba na laserové střelnici, výstava fotografií Lidé a život ve Frenštátě ve 20. století. Na závěr noční prohlídka muzea Za valašskými strašidly a bájnými bytostmi. Zvýhodněné vstupné: dospělí 30,- Kč, děti 10,- Kč.

ČTVRTEČNÍCI: DĚJINY KOSTELA SV. MARTINA

Spojeno s exkurzí do kostela sv. Martina ve Frenštátě p. R.

Programem provází Martin Trubač.

Ve čtvrtek 7. května 2015 v 10.00 hodin.

Muzeum ve Frenštátě p. R.

Vstupné: 30,- Kč

**FRENŠTÁT VE STÍNU HÁKOVÉHO KŘÍŽE
TEREZÍNSKÉ GHETTO**

Doprovodné programy pro školy v rámci 70. výročí konce 2. světové války.

V programu Frenštát ve stínu hákového kříže se žáci interaktivní formou seznámí, jak vypadal život ve Frenštátě v letech 1939 – 1945. Součástí programu prohlídka výstavy Lidé a život ve Frenštátě ve 20. století.

V programu Terezínské ghetto se žáci interaktivní formou seznámí s historií terezínského ghetta a životem v něm. Spojeno s ukázkami z tvorby vězňených židovských dětí.

4. – 28. května 2015

Vstupné: 30,- Kč

Účast na programu rezervujte na

tel. 553 034 040

e-mail: frenstat@muzeumnj.cz

Otevírací doba:

úterý - pátek 9.00 – 12.00, 13.00 – 16.00

sobota a neděle 9.00 – 15.00

www.muzeumnj.cz

Obec Trojanovice vás zve na výstavu
fotografií Miroslava Lipowského

Třinecké železářny - zrod oceli

Vernisáž se koná ve čtvrtek 7. května 2015 v 17 hodin
v Památníku bratří Strnadlů a Jana Knebla v Trojanovicích.

Výstava potrvá do 27. května 2015.

Karlované a Valašský soubor Radhošť zvou na

TRADIČNÍ KÁCENÍ MÁJE

v neděli 31. května 2015 v 15:00 hodin

v areálu Památníku bratří Strnadlů a Jana Knebla

v Trojanovicích Karlovicích.

Vystoupí Valašský soubor Radhošť

a děti z mateřské školy.

Občerstvení: guláš, lopařáky, pivo.

Místní klub náhradních rodin
Charita Frenštát pod Radhoštěm
ANR ČR Frenštátsko
Kostelní ul. 15, Frenštát p.R.

**Program klubových aktivit
KVĚTEN 2015**

Klubová setkání se konají vždy v sobotu v prostorách
Charity Frenštát pod Radhoštěm
od 15:00 hodin.

Změna programu vyhrazena.

- 2. 5. 2015 Procházka hukvaldskou alejí
- 9. 5. 2015 Malujeme na hedvábí
- 16. 5. 2015 Návštěva kina
- 23. 5. 2015 ZOO Zlín
- 30. 5. 2015 Učíme se ubrouskovou techniku

Program se může změnit v závislosti na počasí

Kontakt :

MK ANR Frenštátsko: předseda klubu Alena Štefková
mob.: +420 773 167 585
e-mail: alenastelkova@centrum.cz

Reklamy a inzerce

**CHOVATELÉ
DRŮBEŽE**
DRŮBEŽÁRNA PŘÍBOR-KLOKOČOV

nabízí na jaro
Prodej
od 11.5.

KUŘICE
- hnědé Bovans, mladé, levné kuřice
vhodné pro domácí chov
začátek snášky v červenci
Nabízíme i nosnice ve snášce
Prodej Po-So 8.00-11.00 h.
Info: 602 78 77 79 nebo 724 15 44 15

Reklama a inzerce

ZARUČENĚ VŠE PRO CYKLISTIKU
praskivkam@email.cz
...srdcem i rozumem
cyklosport
praskivka
777 651 516
Bezručova 1984
794 01 Frenštát p. Radhoštěm
cmpsport.cz

Těšíte se na sezónu jako vaše kolo?
Dopřejte svému mazlíkovi předsezónní péči.

ZARUČENĚ VŠE PRO CYKLISTIKU
praskivkam@email.cz
...srdcem i rozumem
cyklosport
praskivka
777 651 516
Bezručova 1984
794 01 Frenštát p. Radhoštěm
cmpsport.cz

Chcete poslat balík?
Nebaví Vás čekat frontu na poště?

PPL®
PROFESSIONAL PARCEL LOGISTIC
PARCELSHOP

PRÍJEM VÝDEJ

Pošlete balík od nás nebo si zde vyzvedněte balík ze svého oblíbeného e-shopu!

AT Arundo Trading
Papírnictví • Tiskárna • Reklama • Počítače

- **Školní a kancelářské potřeby**
sešity, obaly, bloky, výkresy, bar. papíry
pera, propisky, tužky, pastelky, fixy
barvy, tuše, náplně, štětce, modelíny
kancelářský papír, spony,
pořadače, formuláře
obálky, složky, sešivačky, děrovače
- **Kalendáře a diáře**
s možností objednání vlastního potisku
- **Spotřební materiál pro PC**
originální i alternativní inkousty,
tonery, pásky, foto papíry, etikety,
CD/DVD média, obaly
USB Flash disky
- **Kopírování a tisk na počkání**
barevně i černobíle (až SRA3)
tisk z Flash USB nebo emailu
- **Expresní digitální tisk**
návrh grafiky, sazba tiskovin, vizitky,
letáky, pozvánky, plakáty (až A0),
bloky, formuláře, tisk fotek a
kalendářů stolních i nástěných
vazba V1/V2,
kroužková vazba plastová i kovová
- **Velkoplošný tisk**
bannery, samolepky,
reklamní cedule,
velkoplošné fotografie
- **Výroba RAZÍTEK**
razítka dřevěná,
samonamáčecí COLOP, TRODAT,
datumovky, výroba polymerů, podušky, barvy

www.arundo.cz

Horní ul. 26 (Kyčera) ■ 744 01 Frenštát p.R.
tel.: 556 836 773, mobil: 608 238 609, e-mail: papirnictvi@arundo.cz
otevírací doba: pondělí - pátek: 7-17 hod., sobota: 8-11 hod.

Reklama a inzerce

Prodej palivového dříví
buk, smrk, bříza

Sklad Trojanovice Bysté

Dříví naštipané, nařezané
na prostorové metry,
rovnané nebo uložené špalky 30, 35, 40
a více podle potřeby.
Možnost dovozu odběrateli.
tel: 603 315 738

Nabídka služeb s fekálním vozem
– žumpy, septiky, čističky
Odvoz

na ČOV Kunčice p. O., Frenštát p. R.
• Dovoz užitkové vody, napouštění čis-
tiček, jímek vodou.
• Mulčování zahrad, příkopů i drob-
ných náletových dřevin traktorem
s mulčovačem o záběru 1,8m a 3m.
• Možnost zapůjčení štípače na dřevo.
tel. 604 693 404

Hra nejen o lípě

Představte si malou zapadlou obec v čes-
ké kotlině, kterou svévolně spravuje trojice
zkorumpovaných aparátčků. Jediným svo-
bodným místem, kde lze jakž takž žít s ne-
zkřivenou páteří, je mlýn. K tomu plejáda
obyčejných „normálních“ lidí, spíše figurek
než postav, kteří se na tom světě snaží ně-
jak přežít – každý po svém. Inu, Češi! A
do toho přijíždí bohatá restituentka, která
krom toho, že přijela zvizitovat nabytý ma-
jetek, spíš více hledá naplnění svého snu. I
takhle lze číst hru Aloise Jiráska Lucerna.

Amatérská divadelní společnost Waterloo
vás srdečně zve na její adaptaci. Představe-
ní se koná 29. a 30. května 2015 v 19:30 ho-

din v sále frenštátského kina. Pozor: změna
způsobu rezervace!!! Místa v sále si můžete
rezervovat od 14. května 2015 v Turistic-
kém a informačním středisku osobně či
telefonicky na 556 836 916 od pondělí
do pátku 8:30-17:00.

Martin Trubač
foto: Martin Buryan

Reklama a inzerce

NOVĚ OTEVŘENO

Svatební
salón Martina

- nové svatební šaty z kolekce 2014 - 2015
- česká výroba
- sňubní prsteny
- kompletní květinový servis
- svatební doplňky, obuv
a bižuterie
- pánské obleky BANDI

Martina Špačková
Horní 206 • 744 01 Frenštát pod Radhoštěm
tel.: 605 288 726
email: martinaspacak@seznam.cz
www.svatebnisalonn-martina.cz

SERVIS PRO VÁŠ
DOMOV

Vše pro údržbu a provoz Vašeho bydlení

- vodo instalátorské práce,
údržba a opravy
- malířské a natěračské práce
- vrtání, sekání, šroubování,
přítlukání, lepení
- bourací práce
- drobné opravy a úpravy
elektroinstalací

**Výškové práce (služby prováděné pomocí
horolezecké techniky)**

- opravy zateplených fasád domů (poničených ptáctvem)
- opravy spár panelových budov
- opravy prasklin na fasádách
- opravy hromosvodů
- drobné opravy střešních krytin
- instalace antén
- čištění a údržba okapů a svodů
- natěračské práce
- odstraňování sněhu a ledu ze střech

Mlynář Pavel, servismlynar@seznam.cz, tel.: 723 827 617

Projekt Rekovice pod různým úhlem pohledu

Je přirozené, že lidé mají na věc různý pohled. Vychází to z jejich znalostí, zkušeností a osobního zaměření. V demokratické společnosti je pak pravidlem, že se o různých návrzích hlasuje. Varianta, která získá podporu většiny, se pak uskutečňuje. To neznamená, že rozhodnutí většiny je vždycky správné. Mýlit se je lidské. Proto existuje prostor pro diskuzi. Jejím cílem nemá být ujistit se o své pravdě ani napadání oponenta, ale hledání co nejoptimálnějšího řešení problému.

Tématem, které v poslední době hýbe nejen zastupitelstvem, ale i internetovými diskuzemi, je projekt obnovy Rekovic. Rozhodli jsme se mu věnovat následující dvoustranu. Podnětem k tomu se stal příspěvek, který do redakce zaslali zastupitelé Ing. Jiří Horák a Tomáš Stráalka. V nezkrácené verzi ho předkládáme:

Vzhledem k tomu, že nás spoluobčané stále častěji oslovují ohledně rekonstrukce restaurace Rekovice, rozhodli jsme se předložit svůj pohled na tuto investiční akci.

Již při rozhodování o koupi objektu restaurace Rekovice obcí Trojanovice v roce 2013 jsem se snažil vysvětlit ostatním kolegům zastupitelům, že cena nemovitosti je předražená, že je celá nemovitost v havarijní stavu (střecha, krov, podlahy, veškeré rozvody vody, elektřiny, plynu, tepla, odpady, fasáda, okna, sociální zařízení, chybí věnce v úrovni stropu, čistička odpadních vod atd.) a že opravy ku zprovoznění budou tak vysoké, že při jakémkoliv komerčním využití je investice nenávratná. Kolegové v bývalém zastupitelstvu ve většině mé názory nevyslyšeli a schválili nákup nemovitosti.

Ještě v Obecních novinách z června 2013 se uvádí: „Do nemovitosti se sice nemusí investovat, ale bylo by dobré v nejbližších letech vyměnit střechu, fasádu a okna. Poté by mohl provoz fungovat bez větších investic dalších 20 let.“

Bohužel na má slova došlo. Nyní se již potvrdil havarijní stav objektu a nutnost celkové rekonstrukce. Až po vyzvání byl zastupitelstvu předložen neúplný rozpočet rekonstrukce, podle něhož bude oprava a zprovoznění restaurace potřebovat minimálně dalších 6 - 8 milionů korun (spíše více). Doposud není vypracován úplný projekt a z toho odvozený rozpočet opravy budovy. Cena celé investice včetně kupní ceny objektu 1,6 milionů korun se snad bude pohybovat kolem 10 milionů korun.

Vedení obce dále přichází s variantou, že restauraci i po opravě bude provozovat obec. Až po našem dotazu, zda jsou vypracovány standardní ekonomické do-

kumenty, které se při každé komerční investici vyhotovují, jako je plánovaný výkaz zisku a ztrát, rozvaha, soupis všech známých nákladů a další, byl sestaven finanční plán, podle něhož, aby se zaplatil nákup a oprava nemovitosti, bude muset dosahovat průměrná denní tržba cca 20 tisíc Kč 365 dní v roce. Ale i předložená ekonomická rozvaha je neúplná a chybí v ní mnohé nákladové položky, takže denní tržby budou muset být spíše v úrovni kolem 30 tisíc Kč, tj. restauraci bude muset navštívit denně něco mezi 150 až 170 návštěvníky s útratou mezi 130 až 170 Kč. Jeví se nám tato představa jako obtížně splnitelná nebo spíše nespelnitelná.

Při prvních dvou výběrových řízeních na opravu nosných konstrukcí byla porušena platná obecní směrnice č. 3/2010 (viz zápis kontrolního výboru zastupitelstva).

Rovněž projektování opravy bylo zadáno ateliéru Kamila Mrvy bez výběrového řízení, ač v dodatečném rozpočtu se očekávají projekční a dozorové práce ve výši 595 tisíc Kč (10,5 % z ceny stavby, neobvykle vysoká částka). Zakázka s takto vysokou cenou splňuje podmínky pro vypsání veřejného výběrového řízení dle obecní směrnice č. 3/2015 (zakázky a práce s očekávanou cenou nad 50 tisíc Kč).

Neradi bychom měli pravdu, jako v odhadu technického stavu a nákladů na rekonstrukci, ale naše jednoduchá úvaha nasvědčuje tomu, že se nebude vracet investice do nabytí a opravy nemovitosti, v případě černého scénáře se nebude vyplácet ani samotný provoz tj., že obec místo výnosu z investovaných peněz bude muset doplácet na provoz.

Z našeho pohledu na sebe obec koupí, opravou a provozováním restaurace Rekovice přebírá bezdůvodně velké podnikatelské riziko.

Vzhledem k tomu, že se v příspěvku objevilo i několik kritických postřehů vůči

Budování dětského hřiště v okolí Rekovic

krokům, které podnikl starosta obce Jiří Novotný, požádali jsme ho, aby se rovněž vyjádřil:

V prvé řadě jsem rád, že se v novinách objevuje také kritický pohled na činnost obce. Restaurace Rekovice se stala předmětem střetu v řadách zastupitelství a je dobře, že ne všichni mají na vše stejný názor. Na úvod bych chtěl říci, že o koupi nemovitosti, její rekonstrukci a provozování rozhodlo zastupitelstvo demokraticky hlasováním, kdy každý hlasoval sám za sebe. Pro bylo 9 zastupitelů napříč politickými stranami a sdruženími: Soňa Bunčková, Hana Dorotíková, Jan Gajdušek, Dalibor Geryk, Josef Kuřec, Vladimír Maková, Jiří Novotný, Petr Ondryáš, Jaroslav Štefek. Proti byli dva zastupitelé: Jiří Horák a Martin Trubač.

Rád bych uvedl na pravou míru citovanou větu z Obecních novin z června 2013 (*můžete nalézt v elektronickém archivu na webových stránkách obce - ON červen 2013, str. 6, pozn. redakce*), která je vytržena z kontextu. V závěru článku je napsáno, že se možná časem přijde na další výhody a nevýhody investice.

Jednou z nevýhod, na kterou se přišlo, bylo, že nám byl objekt předán v provozu neschopném stavu. Proto jsem v předvolebním zpravodaji Naše Beskydy informoval občany, že „budova, do které se více než 30 let neinvestovalo, potřebuje kompletní rekonstrukci.“ Také jsem napsal, že „obec by po ukončení rekonstrukce provozovala restauraci sama, aby se zjistila obrátkovost a potenciál tohoto majetku.“ Voliči tedy o záměru s Rekovicemi věděli. Výsledky voleb vnímám tak, že většina voličů v obci s projektem zásadní problém nemá.

Co se týká návratnosti investice, tak tuto mantru bych v případě Rekovic nepoužíval, protože návratnost není možné počítat pouze na peníze, ikdyž si myslím, že investice bude návratná. Je třeba říci, že Horečky jako významná historická část obce Trojanovice upadala a je podle mě povinností obce této lokalitě pomoci. Když jedu do nějaké vesnice či do nějakého města a vidím tam vybydlené domy, zavřené restaurace, neudržované veřejné prostranství, tak si říkám, že tady něco nefunguje. Přesně takto jsem si připadal v době, když jsem nastoupil do funkce starosty a projížděl Horečky. Proto jsem začal jednat. Památník T. G. Masaryka byl zarostlý a zničený. Získal jsem dotaci a dnes je památník kompletně zrekonstruovaný. Viděl jsem další nedostatky v infrastruktuře a zahájil jsem jednání s Městem Frenštát p. R. a vymysleli jsme fond Horečky, který by měl lokalitě pomoci. Z fondu se opravilo nefunkční ve-

Projekt Rekovice pod různým úhlem pohledu

Restaurace Rekovice - stav k 25. dubnu 2015

řejné osvětlení, budova amfiteátru, hlediště, schodiště, vybuďovala se pilotní cyklotrať, oprávil příjezdová cesta a nyní fond spolufinancuje dotaci na zastřešení amfiteátru, vybudování stezky v korunách stromů a úpravu historických míst jakými jsou kaple Panny Marie Lurdské, Mařenčina studánka, památník Břetislava Bartoše apod. Dotace je ve výši 8,5 mil. Kč. Další investice z fondu se chystají. Podle mě je to opravdu hezký kus práce. Investice do Rekovice je z mého pohledu finálním zastabilizováním této historické lokality. A jak je to s návratností? Obci se tato investice vrátí ve chvíli, kdy lokalita Horečky - Velký Javorník ožije a stane se dalším vyhledávaným turistickým místem, kterým se už postupně stává, neboť jenom kulturní akce v amfiteátru navštěvuje zhruba 10 000 lidí ročně. A tady vidím úlohu obce jako veřejného subjektu a investora do lokality. Všechny tyto investice by měly zajistit zájem soukromých investorů o zrekonstruování Pantáty, Panímámy, Mariánky a Vlčiny. Proto je podle mě účelné vynaložit rezervní prostředky obce do této nemovitosti. Investice do nemovitostí jsou daleko lepší než nechávat peníze v bance, kde se vůbec nezhodnocují. Nemovitosti ale budou mít hodnotu vždy.

V případě Horeček jsem se zamyslel, jak se asi rozhodovala Pohorská jednota Radhošť, když budovala s Jurkovičem útulny, které byly volně otevřeny pro veřejnost, bez ekonomické návratnosti. Kdyby se spolek rozhodoval jen podle výkazů zisků a ztrát, nikdy bychom Pustevny neměli.

Proč jsou v Norsku a Švédsku budovány opravdu krásné volně přístupné chaty? Proč vznikají v Alpách za pomoci samospráv a spolků nové velmi moderní horské chaty? Je to proto, že tyto investice se vrací

prostřednictvím rozvoje cestovního ruchu. Co se týká architektury a osoby pana Kamila Mrvy, tak jsem velmi hrdý na to, že člověk z Podbeskydí dává tolik elánu a chuti do projektů v naší obci. Naši obce si díky tomu všimli dokonce v Parlamentu ČR a chtějí, abych přijel začátkem května s prezentací naší obce.

Co se týká peněz za projektovou dokumentaci, tak jsem přesvědčen, že její výše je více než adekvátní, když vidím, kolik je s tímto specifickým projektem práce. Dále bych chtěl říci, že na tuto práci nebyla zatím podepsaná smlouva a s projektantem řešíme, že by se zde mohl uplatnit tzv. švédský model. To znamená, že by se projekt zaplatil z podílu na zisku z provozu nemovitosti. To znamená, že pan architekt projektu věří, a pokud bude provoz vydělávat, zaplatí se mu postupně projektová dokumentace. Pokud restaurace nebude vydělávat, tak se projekt platit nebude. Škoda jen, že člověk z Kopřivnice věří Horečkám více než někteří lidé z Trojanovic. A proč jsem vybral tohoto architekta bez výběrového řízení? Protože zpracovával studii rozvoje lokality Horečky, rekonstruoval amfiteátr a projektoval Zvoničku na Horečkách, která se mimochodem dostala mezi 1000 nejlepších evropských staveb. A protože mi směrnice umožňuje dělat tyto výjimky.

Mou vizi je, aby obec byla krásná a jednoduší. Nesla jasný, citlivý a moderní rukopis. Nechci dělat podle nejlevnějších projektů, chci dělat hezké projekty. Chci aby Trojanovice byly jedinečné.

V čase, kdy jsme připravovali toto téma, navštívil starosta obce spolu s Jitkou Urubovou a panem Drahomírem Strnadlem obec Strání, kde provozují obecní hospodu. Zjišťovali, jaké tam s tím mají zku-

šenosti. Jitka Urubová nám poslala následující postřeh:

Obecní hospody a podobná zařízení nejsou až takovou zvláštností, jak by se mohlo zdát. Například v Pavlově na jižní Moravě mají i obecní vinotéku. Restauraci s ubytováním provozuje také obec Strání v okrese Uherské Hradiště. Vypravili jsme se za tamním starostou Antonínem Popelkou, který nám poskytl cenné rady a podal důkaz o tom, že obecní hospoda může nejen přežít, ale i vydělávat.

Zámeček, který je skutečnou chloubou vesnice, vlastní obec už dávno. Zrekonstruovaný objekt funguje jako restaurace a penzion. Původně jej obec chtěla pronajímat. "Našli jsme nájemce, ale bylo to špatné. Tak jsme našli druhého, ale bylo to ještě horší," líčí starosta. Nakonec se tedy zastupitelé rozhodli, že zařízení bude provozovat sama obec. "Klíčové bylo najít správného člověka do vedení. To se nám povedlo. První dva roky jsme byli v mínusu, ale to bylo tím, že jsme do objektu investovali. Třetí rok jsme byli na nule a teď už máme každý měsíc zisk 150 tisíc korun," říká. Důležitý je také fakt, že prostřednictvím objektu zaměstnává obec 11 lidí. Přestože Strání nepatří k turisticky nejvyhledávanějším lokalitám, na nezájem si restaurace nestěžuje. "Denně vaříme menička, o víkendech se u nás konají hlavně svatby a jiné oslavy. Zajišťujeme také catering pro místní firmy i soukromé akce. A každou sobotu vaříme 100 až 120 knedlíků, pro které k nám chodí lidé z obce," prozradila manažerka Andrea Straussová. Úspěch obecní restaurace a penzionu nečká ani v tom, že by tady obec účtovala nižší ceny než konkurence. "Ve Strání je kromě nás dalších 13 hospod. My se cenově pohybujeme někde uprostřed," doplnila Straussová.

Každý, kdo do Strání zavítá, musí uznat, že obec učinila správné rozhodnutí, když se rozhodla vést Zámeček sama. Objekt vzkvétá a navíc dává práci občanům obce. A nakonec ani zisky do obecní pokladny nejsou zanedbatelné.

Názory na investování obce do restaurace na Rekovicích mohou být různé. V této chvíli můžeme jenom spekulovat, jak celý projekt dopadne. Budoucnost ukáže. Na jednom se však zastánci i odpůrci tohoto projektu mohou shodnout už teď: nikdo si nepřeje, aby se černé scénáře naplnily.

Za redakci Obecních novin z Trojanovic
Martin Trubač
foto : www.facebook.com/rekovice

Konec 2. světové války v Trojanovicích

Trojanovice osvobodila Rudá armáda v ranních hodinách 6. května 1945. Jednotlivé kroniky zapsaly tuto významnou událost následovně:

Spisovatel Bohumír Četyna: 6. května 1945 s prvním úsvitem vstoupila Rudá armáda i na katastr naší obce. Postupovala od Kunčic přes Frenštát na Rožnov. Někteří Rusové postupovali přes Bystré na Lomnou, kde se začínaly objevovat první československé vlajky i sovětské prapory. Odpoledne se procházeli dědinou partyzáni. Byla neděle, mnoho lidí šlo do města vítat Rudou armádu.

Zápis řídícího učitele Petra Jalůvky ve školní kronice Jubilejní školy presidenta Masaryka: Ráno 6. května podobalo se krásnému snu. Po 5. hodině vynořovaly se první rojnice Rusů z Dílů. Hlavní silnicí okolo školy šli jen jednotliví pátrači. Lidé hned vyběhali z chalup a srdečně vojáky – osvoboditele vítali a nabízeli jim pohoštění. Rusové se však dlouho nezdrželi, spěchali dále za Germány. Hlavní proudy Rudé armády pochodovaly po silnicích od Kunčic p. O. a od Tiché a dále na Rožnov a Bordovice. Za Rusy sestupovali ihned do údolí z hor partyzáni, kteří měli na Pustevnách hlavní velitelství a měli je obsazeny od 15. dubna 1945. Partyzáni ihned zajišťovali Němce a kolaboranty. Zajištění byli: vrchní strážmistr Emil Štopl, úředník Karel Janák, řídící učitel pod Javorníkem Vlad. Adamík, otec se synem Petr Antonín a syn František č. 178 a Němec Dr. Sporysch, který měl v obci weekend a před frontou z Ostravy utekl do Trojanovic. Na škole i na ostatních chalupách byly vyvěšeny prapory čsl. i sovětské. Zástupy lidí proudily ihned

do Frenštátu vítat Rudou armádu.

Zápis učitele A. Kleina ve školní kronice Pod Javorníkem: Je 6. května o půl sedmé ráno. Naši obci procházejí první jednotky Rudé armády. Na domech již vlají československé a ruské vlajky. Občané zdejší obce utíkají k silnici, aby mohli pozdravit naše Osvoboditele. Nadešel okamžik tak dlouho očekávaný. Po šestiletém nacistickém tyranství dosáhl náš národ opět vytoužené svobody. Nebývalé nadšení zmocnilo se všeho lidu. Z moře krve a slz vystoupilo Československo mladší a krásnější, zářící věčnou slávou, aby pokračovalo v poslání uloženém mu dějinami.

Zápis učitelky Anny Petrové v obecní kronice je v úvodu téměř shodný se zápisem řídícího učitele Pera Jalůvky: Ráno 6. května podobalo se krásnému snu. Po páté hodině vynořovaly se první rojnice Rusů od Dílu a Bystrého. Lidé vyběhali z chalup, srdečně je vítali a nabízeli pohoštění i dary. Rusové však spěchali za Germány. Hlavní proudy Rudé armády pochodovaly silnicemi od Kunčic a Tiché na Rožnov a Val. Meziříčí. Všude se objevovaly československé i sovětské vlajky, lidé se zastavovali v radostných hloučcích, šťastní nad tím, že jsme prožili nejhorší chvíli bez pohrom, bez ztráty na životech a na majetku, a že zas po tolika letech bude možno volně dýchat. V zástupech proudili do Frenštátu, aby uviděli a uvítali osvoboditele. Mosty byly sice zničeny již 4. V., ale občané se hned pustili do práce, odstraňovali barikády a zřizovali provizorní mosty, aby Rudá armáda mohla postupovat.

Za Rusy sešli z hor i partyzáni. Lidé konečně na vlastní oči viděli hrdiny, o nichž šly jen zkazky. Bohužel, bylo mezi nimi opět několik jednotlivců, opilých alkoholem a pýchou, ohrožujících nesmyslnou střelbou své okolí a vydírajících na lidech potraviny a hodinky především. Byly to ovšem jen přechodné jevy, pro celé hnutí bezvýznamné, ale krásná lidová představa bojovníka za svobodu byla tím silně otřesena.

Řídící učitelka Růžena Grňáčková, školní kronika na Bystrém: „Rusové jsou tu, Rusové.“ Bratři, voláme všichni, tlačíme se ze dveří a ovšem většina z nás pláče. Jaké jsou to slzy, jež odplavují s sebou hrůzu šesti těžkých let. Napřahujeme ruce, přibíháme k nim. Píše se den 6. května, začátek nového, radostného a snad i šťastného života.

Avšak ne všichni naši občané se dočkali osvobození. V průběhu druhé světové války zahynuli v koncentračních táborech: Karel Bjaček, Josef Dobiáš, Antonín Chodura, František Káňa, Josef Mikeska, Rudolf Strnadel a František Šablatura. Božena Brožová byla zastřelena při stanném prá-

vu při protipartyzánské akci 17. listopadu 1944, Vojtěch Pensimus, účastník Slovenského národního povstání, údajně zahynul při pochodu smrti na podzim 1944. Arcibiskupský hajný Josef Faldyn byl popraven oběšením v Kunovicích za podporu partyzánů na podzim v roce 1944, Oldřich Sedláček byl popraven v Německu za sabotáž, Karel Janák se údajně utopil v Německu, kde byl totálně nasazen na práci, Jan Vaněk rovněž totálně nasazen na práci v Německu měl spáchat sebevraždu, ing. Rudolf Heisig byl ubit gestapem při výslechu. Jaroslav Muras zahynul při bombardování Prahy v únoru 1945, generál Josef Braun se sice dočkal osvobození, avšak na následky mučení a pobytu v koncentračním táboře zemřel v říjnu 1945.

Je zajímavé, že v Trojanovicích je stejný počet obětí z řad německých vojáků. Při havárii letadla v úbočí hory Noříčí v dubnu 1944 zahynulo 14 německých vojáků. Jeden z příslušníků Wehrmachtu je pohřben v místech současné autobusové zastávky na Lomné nad obchodem. Na následky zranění zemřel v bývalé Káňové hospodě, kde byl v květnu 1945 zřízen lazaret. Jeho jméno není známo. Koncem května se zastřelil v boudě u lomu v Radhošti dvacetiletý Karl Linke z Drážďan. Místo jeho hrobu ještě v nedávné době označoval prostý dřevěný kříž. Na tuto událost si velmi dobře pamatuji, protože asi na druhý den jsem šel s maminkou do lesa na trávu. V boudě již mrtvý voják nebyl, jen všude hodně krve a dva plátěné pytlíky. V jednom, jak maminka řekla, měl sůl a v druhém cukr. V boudě byla palanda, na kterou si voják sedl, zul boty, hlaveň pušky přiložil k hlavě a palcem nohy zmáčkl spoušť. Tak nám to sdělil pan Jarka Lidák, který vojáka pohřbíval. Životopisné údaje maminka přečetla z jeho vojenské knížky. Vždy ještě dodávala, že měl pouze sestru. Její jméno si však již nepamatuji.

Drahomír Strnadel
foto: Martin Trubač

Zveme na pietní vzpomínku
u příležitosti
70. výročí
konce 2. světové války,
která se koná
ve čtvrtek 7. května 2015
v 11:30 hodin
před budovou Jubilejní základní
školy prezidenta Masaryka
v Trojanovicích

Vzpomínky na odboj - 2. část

Čas pod neustálým napětím ubíhal, aniž bychom tušili, že se někde chystá nějaká zrada. A bylo tomu tak. 23. dubna 1945 jsem byl časně ráno u generála Brauna, převzal materiály a jel do Ostravice předat je Jiřině Tluchořové, která je pak dávala dále Františku Kleinovi. Když jsem vstoupil do obchodu, kde Jiřina pracovala, jen tiše hlesla: „Nahore zatýká gestapo Frantu Kleina.“ Otočil jsem se a zpět na nádraží. Bylo dohodnuto, že v případě ohrožení podáme si vzájemně upozornění.

Vydal jsem se tedy ke generálu Braunovi. Ale bylo již pozdě. Okolo jeho vily byl vysoký les, kde jsem se vždy ukryl a pak seběhl k jeho obydlí. V tom vidím, jak po příjezdové cestě se řítí zelený anton a přímo ke generálovi – gestapo! Rychle zpět. Musím upozornit Čenka Lojkáska (krycím jménem „Uhlír“), který bydlel v Ostravě. Zastavil jsem se doma na Bystrém a své dobré matce řekl, že jedu do Ostravy a zastavím se u známých Kudělásků na Chodské ulici.

Po příjezdu tam jsem známým řekl, že jdu ještě něco vyřídit do města. Zastihl jsem Lojkáska a rychle mu sdělil, že gestapo již zatklo Frantu a generála Brauna. Vrátil jsem se zpět na Chodskou ulici. Překvapilo mě, že mi známí nešli otevřít, ale hodili mi klíče oknem. Po odemčení dveří na mě zamířily dvě pistole.

Nebyla to pěkná chvílka, když jsem se díval do jejich hlavní. Hlavou mi problesklo, co všechno asi bude následovat a jestli mám nyní nějakou možnost ještě všechno změnit. Ale vzápětí za mými zády bylo slyšet na zápěstích cvaknutí, kovový chlad a první bolest od hrotů želez. Potom mě přes hlavu a záda přehodili nějaký plášť a dali pokyn k pochodu. Šli jsme ulicemi, já uprostřed mezi nimi.

Hlavou mi probíhalo mnoho myšlenek. Potkávali jsem lidi, kteří šli z práce do svých domovů nebo za svým posláním – muže, ženy, dívky, děti – asi nikdy jsem je nevnímal tak, jako tenkrát. Musí přece poznat, že mě vedou, že mám pouta, že někdo z nich něco udělá a já budu zase volný. Ale procházeli jsme dalšími ulicemi, až jsme najednou stanuli před budovou s nápisem Sicherheitstjenstelle. Ano, úřadovna gestapa.

Zde se za mnou zavřely dveře, šli jsme po chodbách a pak dole mě hodili do tmavé kobky a odešli. Když se pro mne vrátili, vyvedli mě opět v poutech ven, kde na mě čekal zelený anton. To byla další etapa mého transportu. Dojeli jsem do věznice gestapa Ostrava – Odry. Postrkávali mě pistolemi, abych vstoupil do budovy.

Když jsme vešli na chodbu, uviděl jsem

Generál Josef Braun v r. 1945

hrůzný výjev. Lidé v civilním oblečení, muži a ženy stáli u zdi, ruce vzpažené na zdi nad hlavou, mladí SS je kopali do lýtek. Všude hrozný křik. To většinou mladí muži v uniformách SS hrozně řvali. Co chvíli chytli někoho za vlasy a tloukli mu hlavou o zeď. Netrvalo dlouho, zbavili mě železných okovů na rukou a postavili mě ke zdi. To, co jsem před malou chvílí viděl, jsem okusil sám na sobě. Hned od začátku dali každému dostatečně najevo, jak se má chovat. Stáli jsme tam celé hodiny. Každou chvíli někoho vytáhli a odvedli. Přišla řada na mě.

Odpochovali jsme a jeli výtahem do nějakého patra a tam stanuli před těžkými dveřmi. Ty otevřeli. Kopli do mě a zavřeli. Tak. To je cela. Uvědomil jsem si to, když jsem viděl v rohu pryčnu s příkrývkou a v druhém rohu špinavý klozet. Vysoko v rohu bylo malé zamřížované okno. Byl jsem tu sám. Čím dál jsem pocítoval, jak se ode mne vzdaluje naděje, že se stane něco a já budu zase volný.

Večer v misce trochu jídla a pak noc. Nedalo se spát. Mnoho myšlenek procházelo hlavou, bylo toho nějak mnoho najednou. Určitě je tady někde generál Braun i Franta Klein. A kdo další? Jak se to jen mohlo stát? My přece dodržovali přísně všechny zásady, aby nic neproniklo. Po probdělé noci ráno kousek chleba a černá káva. Po chvíli zarchotily klíče a znovu ten panovačný tón: „Raus, los!“

Začal výslech. „Kannst du Deutsch?“ Ne-reagoval jsem, i když německy jsem ze školy znal. Jeden z nich s brigádýrkou na hlavě s cynickým výrazem v obličejí se na mě podíval a první věta, kterou pronesl, byla: „Ó, du Forelle, du Forelle“ (Ó, ty Pstruhu, ty

Pstruhu). Hned viděl, jak jsem zbledl. Čekal jsem všechno, ale že první, co vysloví, bude moje krycí jméno, to jsem nečekal.

„Jak často jsi navštěvoval generála Brauna?“ Odpověděl jsem, že to nebylo často, protože jsme se navštěvovali jako přátelé. Ostré švihnutí gumovou žilou, kterou neustále drželi v rukou za zády. Od koho a cos mu tam nosil? Odpověděl jsem, že to byly přátelské návštěvy a mě že zajímal vždy život vojáka, vysokého důstojníka. Znovu švihnutí. „Lžeš!“ pronesl. Zřejmě o mě věděli již víc, proto se jim moje odpovědi nezamlouvaly. Znovu opakované švihnutí. Bylo to velmi bolestivé, zejména, že si nevybírali místo.

Ale ať již je, jak je, řekl jsem si, že nikoho neoznačím, ani kdyby mě utloukli.

Další dny přitvrđili. Zkusili mě spoutat před kolena a do prostoru mezi kolena a paže vsunuli tyč, která byla zavěšena na dvou lavicích. Říkali tomu houpačka. V této poloze švihnutí nejvíc bolelo v rozkroku. Když jsem pomalu ztrácel vědomí, pomáhali si vodou. Probral jsem se až v kobce v suterénu.

Nevím, o co jim šlo. Fronta se nezadržitelně blížila. Její dunění dávalo najevo, že se blíží konec války a jejich kapitulace. To byl asi také signál, že jednoho rána opět: „Raus, los!“ – ale byl jaksi znatelně větší ruch. Natlačili mě do antonu. Přijeli jsme na nádraží, kde stál železniční vagón. A koho tady nevidím. Generál Braun a Franta Klein. Bylo nás celkem devět, ale dalších šest lidí jsem neznal. Tak začala naše společná anabáze.

Přijeli jsme do Brna. Doprovázelo nás sedm ozbrojených vojáků se samopaly. Zastavili jsme u veliké budovy. Kaunicovy koleje! Známa a obávaná věznice, kam směřovali většinou ti, kdo se již nikdy nevrátili. Co bude dál? Skončíme také tak?

Jsmo tedy tady, na Kounicových kolejích. Cela již nebyla samotka. Bylo nás šest. Okna měla skla zabílená, aby nebylo vidět ven, co je tam, zda krajina, ulice nebo domy. Spoluvězňi byli Češi. Jen jeden byl z Jugoslávie. Proč se kdo dostal až sem, jsme nemluvili. Nevěděli jsme, zda mezi námi není konfident. Výsledky zatím nebyly. Ani asi nebyly nutné, asi o nás bylo rozhodnuto.

Když mě bylo nejhůř, když se zdálo, že už to nevydržím, vzpomněl jsem si na domov, na sourozence a známé, na moji předobrou matku a přál jsem si, že alespoň kvůli nim bych se mohl vrátit a neskončit jako ti přede mnou.

pokračování příště
ze vzpomínek Ing. L. Šablatury (kráceno)
foto poskytl: Drahomír Strnadel

Škola naruby

Letošní 1. duben prožila naše 3. třída opravdu aprílově. Na 2 vyučovací hodiny si žáci vyměnili role s paní učitelkou. Ta se stala vzornou žačkou a oni zase měli možnost vyzkoušet si, jak by jim to šlo v roli pana nebo paní učitelky. Protože se přihlásilo hodně zájemců, měly děti na svou novou profesi pouze 10 minut. Ale nebylo to jen takové dětské hraní. Kdo chtěl učit, musel se řádně připravit. Předem s paní učitelkou probrat, co bude dělat, a také připravit materiály, aby se stihly zkontrolovat a nakopírovat pro všechny ostatní. Vyučovací předmět si mohl zvolit každý dle vlastního přání. A výběr byl opravdu pestrý. V hudební výchově se děti naučily tři nové písničky, v pracovních činnostech jsme skládali pejsky z papíru, v matematice se opakovalo písemné sčítání a odčítání, spojovala se čísla od nejmenšího po největší tak, že vyšel jarně laděný obrázek. V českém jazyce jsme si procvičili vyjmenovaná slova po S a také jsme luštili křížovku, kde byly i otázky z angličtiny, prvouky nebo třeba geometrie. A nakonec jsme byli svědky pokusu, kdy si pro nás tým tří panů učitelů připravil odpal rakety – z pet láhve, octa a jedlé sody.

A jak se to našim začínajícím pedagogům a jejich žákům líbilo? Zde je pár postřehů:

Šimon Bartoň
Z pohledu učitele

Mě to učení docela bavilo až na to, že žáci (jinak mí spolužáci) vykřikovali. Neuposlechli, když jsem jim řekl: „Dávejte to na stoleček“ a oni mi to pořád cpali do rukou, což mě taky nazlobilo, ale všichni to měli správně, což mě zase potěšilo (nejhorší známka byla 1/2). Docela žákům šlo písemné sčítání na tabuli a také na papír. Bavilo mě to učení.

Z pohledu žáka

Být žákem se mi taky líbilo. Jen se mi trochu nelíbilo známkování Magdy - z pěti příkladů jsem v jednom přehodil znaménko a 1 jsem opravdu spletl - bylo to za 2 (já bych za to dal 1/2) a také 1- za výtvarnou výchovu, kde jsme dělali psa z papíru a já jsem jen dal obličej dolů, pak jsem to přeložil, aby to nebylo vidět a nakreslil jsem ten obličej správně. Já bych za to dal 1 a učitel byl Filip Kalmus. Také se mi to líbilo.

Z pohledu spolužáka

Nelíbilo se mi hlavně, že spolužáci vykřikovali a tím mě i ostatní rušili od práce.

Další věc, co se mi nelíbila, byla ta, že si spolužáci vytáhli ve vyučování mobily a začali na nich hrát. Ještě se mi nelíbilo to, že spolužáci brali vyučujícímu věci ze stolu. A poslední věc, co se mi nelíbila, je, že Šimonovi Poláškovvi Magda za písemné sčítání-odčítání, kde místo 3 napsal 03, snížila známku. Líbilo se mi to tak asi napůl.

David Skřídlovský

Nelíbilo se mi, že někteří nedělali to, co jsem chtěl. Líbilo se mi, že většina pracovala, jak mohla. Bylo to dobré.

Pavčina Babincová

Líbilo se mi učit děti, bylo pro mě těžké před celou třídou říct, co mají dělat.

Martin Staš

Den naruby se mi moc líbil.

Jako učitel jsem učil píseň Sedí muška na stěně a moc se mi nelíbilo, jak žáci křičí.

Lenka Mužíková – třídní učitelka

Pro mě to byla výborná zkušenost. Vidět třídu „z druhé strany“ bylo opravdu zajímavé a poučné. Člověk si uvědomí věci, na které by jinak asi nepřišel, nebo už si je nepamatuje (např. že ne vše co paní učitelka vpředu řekne a ukáže je vzadu slyšet a vidět; že když je člověk zabraný do nějaké činnosti, nedává pozor na další pokyny a instrukce; a že ne každému se pracuje dobře pod časovým presem). Snažila jsem se dětem do jejich hodiny nijak nezasahovat a ostatní neusměrňovat, a tak si někteří museli poradit s velkým ruchem, křikem a nekázní. Ale myslím si, že i pro ně to byla cenná zkušenost a celkově jsme si to všichni užili a pobavili se.

A tak to má na Apríla být!

text i foto: Lenka Mužíková

Výlet k vyschlému korytu řeky Lomné

Už druhým rokem chodím do vlastivědného kroužku, který vede pan Drahomír Strnadel.

Mimo jiné jsme 9. dubna byli v bývalém, nyní již vyschlém, korytu řeky Lomné. Viděli jsme mnoho rostlin - sněženky, petrklice, sasanky, orsej jarní a viděli jsme také ještěrku. Slyšeli jsme fukání zobáku strakapouda. Z minulých dob je tam stará kamenná hráz. Ta vznikla, když si vesničané, čistili svá pole od kamení, a jednu z nich jsem vám vyfotil.

text i foto: Šimon Polášek,
žák 3. třídy

Děti si vytvořily vlastní knížku minipříběhů

Neobvyklý dárek ke Dni učitelů dostali pedagogičtí pracovníci Jubilejní základní školy prezidenta Masaryka v Trojanovicích. Děti jim předaly knihy příběhů, které samy napsaly a ilustrovaly. Jak k tomu došlo, popisuje Jana Balharová, asistentka jednoho ze žáků školy:

„Začalo to tím, že mě děti viděly, jak si dělám zápisky. Ptaly se mě: Co děláte, paní asistentko? Odpověla jsem, že si zapisuji, co mi Vojta, kterému asistuji, vypráví a udělám příběh. Děti spontánně zareagovaly: Můžeme také s vámi si psát příběhy? Proč ne, řekla jsem si. Byla jsem překvapená, jak to zaujalo. Každý napsal alespoň pět minipříběhů. A teď z toho máme malou knížku.“

Děti příběhy nejen vymyslely, ale i ilustrovaly a daly svým dílkům knižní podobu. Předkládáme několik vybraných literárních prvotin, abyste se mohli potěšit a pobavit i vy - čtenáři Obecních novin.

Mirek Prašivka: Hrad

Lev a dikobraz

Byl jeden lev a ten se toulal. Stále si říkal, že je KRÁL ZVÍŘAT. Jednou potkal dikobrazu a hádal se s ním, kdo je silnější. Nevěříte? Tak poslouchejte.

Jednoho rána se lev rozhodl, že půjde na lov. Najednou uviděl stádo nosorožců. Jelikož už uměl lovit, lehl si do trávy a číhal. Všechno by šlo jak po másle, kdyby se k němu neblížil dikobraz.

Když už byl lev připraven k útoku na nosorožce, dikobraz najednou vystřelil z úkrytu a své silné bodliny strčil pod nosorožce. Ten vyskočil a začal běhat kolem dokola. Dikobraz se schovával, aby lev nepoznal, kdo mu překazil lov.

Ale lev byl moc chytrý, všiml si, kdo je za tím a rozhodl se dikobrazu chytit. Tomu se to nelíbilo a tak i lva bodl. Oba se honěním moc unavili a raději se dohodli, že budou kamarádi.

Pozor na lva a dikobrazu.

Kristýna Káňová

Ema

Byla jedna milá hodná holčička jménem Ema. Bydlela s rodiči v malé anglické vesničce a měla spoustu kamarádů. Jednou se

její rodina přestěhovala do jiné části Anglie. Ema se moc bála, nechtěla chodit do nové školy, nevěděla, zdali si najde kamarády a hlavně nechtěla ztratit ty své staré kamarády.

Měla plnou hlavu starostí, jak vše zvládne. Když ale došla do třídy a uviděla děti, ihned se zapojila do kolektivu a byla spokojená. Zjistila, že mají moc hodnou paní učitelku Jane a ve všem jí bude pomáhat.

Ema byla spokojená. Jednoho dne si vyšla na zahradu před dům, když najednou na ni zavolala jiná holčička. Ema se otočila a uviděla spolužačku, jak si hraje na vedlejší zahradě. Holky si začaly hrát a z obou se staly nejlepší kamarádky.

Gabriela Janáková

O hádavých sněhulácích

Na zahradě napadl sníh, na který jsme se jako děti moc těšili. Honem jsme vyběhli s kamarády ven a postavili sněhuláka. Potom druhého i třetího, aby tomu prvnímu nebylo smutno. Na nos jsme jim dali oranžovou mrkev, místo pusy dostali uhlí, které měli i jako knoflíky. Do malých kulatých rukou jsme zabodli košťata, aby byli krásní. Na hlavu dostal každý sněhulák hrnec místo klobouku.

Když se začalo stmívat, šly jsme všechny děti domů a těšily se na ráno, až se znova uvidíme s našimi sněhuláky. S kamarády jsme jim dali jména Oskar, Jerry a Toník. Jeden večer je slyšela kočka Míca. Vykoukla z okna a vidí, jak se mezi sebou sněhuláci dohadují. Jerry a Oskar se hádali, kdo z nich je krásnější. Toník se nepřidal, byl moudrý. Ale Míca to nevydržela, vyběhla ven a zakřičela na ně:

„Neřvěte tu, kdo vás má poslouchat. Já chci spát a vy se tu hádáte! Mám malá košťata a rušíte nás.“

Sněhuláci se zastyděli a kočka Míce se omluvili. Slíbili, že se hádat už nebudou a zůstanou jen kamarádi.

Hedvika Trubačová

Jak jsem se měl o prázdninách

Byl jsem s mámou, tátou a Frantou lyžovat. Lyžovali jsme v Karlovicích a moc se mi to líbilo. Pak jsme jeli k babičce do Březové a tam jsme zůstali s tátou a Frantou. Máma byla nemocná, ta byla doma. S babičkou a dědou si rád hraju nebo chodím na procházky. Na jedné procházce jsme viděli kamión Mc Queena ale bez přívěsu. Ten stál u potoka.

Franta a Honzík, to je můj bratranec, se chtěli svést. Po procházce jsme šli zpět domů a stavěli lego.

Vojtěch Krygel

René Hrnčárková: Včela a motýl

Jarní příběh

Byl jeden tulipán a ten rostl na zahrádce s kamarády narcisy, sněženkami a bledulemi. Jednou se mu zdál sen, že šel na výlet. Cestou potkal kamarády květin, které nikdy neviděl - fialky, růžičky, kopretiny. Všichni si začali hrát na schovávanou, na honěnou a jiné hry. Úplně zapomněli, že je hodně hodin a musí se vrátit domů. Kopretina začala hledat cestu. Všichni se k ní přidali. Došli k velikému stromu, na který vylezli. Rozhlíželi se, až uviděli louku, na které bydlí. Samou radostí se vydali domů a cestou si vykládali zážitky z her.

V tom se tulipánek probudil a celý sen vykládal svým kamarádům ze zahrádky.

Ondřej Makový

Frenštátský klavírní festival ožije už zanedlouho 2. ročníkem

Martin Kasík, Základní umělecká škola Frenštát pod Radhoštěm a Městské kulturní středisko Frenštát pod Radhoštěm Vás srdečně zvou na druhý ročník FRENŠTÁTSKÉHO KLAVÍRNÍHO FESTI-

VALU, který se bude konat ve dnech 14. - 16. května 2015 v prostorách Kina a ZUŠ Frenštát pod Radhoštěm. Martin Kasík pozval na letošní ročník vynikající umělce, kteří s ním vystoupí na pódiu v kině

– Irvin Venyš (klarinet) a Jiří Vodička (housele). V dubnu byl zahájen předprodej slosovateľných festivalových vstupenek. Vstupenky můžete zakoupit v TIC, nám. Míru 1, Frenštát pod Radhoštěm tel.: 556 836 916 (během otevírací doby TIC) nebo v kanceláři ZUŠ, Tyršova 955, Frenštát pod Radhoštěm (vždy ve středu od 15 - 18 hodin, tel.: 556 835 701). Podrobnosti a přesný program festivalu naleznete na www.frenstatskyfestival.cz

text a foto: Vladimír Vondráček,
ředitel ZUŠ Frenštát p. R.

Futsalový tým G. T. Trojanovice po postupu do vyšší soutěže nezklamal

Futsalisté G. T. Trojanovice ve své druhé sezóně, která se odehrávala během podzimu a zimy 2014/2015, obsadili na jejím konci pěkně 4. místo. Jakožto nováček okresního přeboru si celý tým vedl velmi dobře a jen málo chybělo k tomu, aby byli o jednu pozici výše. Ze 16 odehraných zápasů vyšli hráči G. T. Trojanovice devětkrát jako vítězové a sedmkrát skončili bez bodu. Tak jako v minulé sezóně hlavní jádro tvořili hráči z fotbalového týmu Trojanovic I. Na soupisce týmu tak figurují hráči Dalibor Petrželka, Martin Bordovský, Dalibor Šuhajda, Lubomír Prorok, Marek Kunc, David Drozd a Michal Kunc a dále Radim Špaček, Radim Košelík a Robert Badaň. Tým G. T. Trojanovice se dále mimo futsalový přebor pravidelně zúčastňuje také letních turnajů. Za zmínku stojí například AMOS CUP 2015, na kterém obsadil 3. místo nebo turnaj O kalich mistra Jana Husa 2014, kde skončili druzí. Zápas futsalového okresního přeboru se hrají v Kopřivnici ve sportovní hale SOU u krytého bazénu. Všichni jste samozřejmě zváni podpořit svou návštěvou trojanovický futsalový tým také v příští sezóně, která

začne na podzim tohoto roku.

Více informací o týmu najdete na stránkách ganzateam.webnode.cz

Konečný výsledek okresního přeboru

1. FC Tornádo Nový Jičín 46 bodů
- Lokomotiva Gangsters 39 bodů
- New Jersey Nový Jičín 27 bodů
- G. T. Trojanovice 27 bodů

5. Růžové Tlapičky Hukvaldy B 24 bodů

6. Lavina Kopřivnice 15 bodů

7. Dreadlock Nový Jičín 13 bodů

8. K1 Jeseník n. O. 11

9. Beach Boys Odry B 10

text a foto: Břetislav Mazoch

Uzávěrka příštího čísla bude 20. května 2015, své příspěvky můžete zasílat na: obecni.noviny@trojanovice.cz
vychází měsíčně • redakce: Obecní úřad Trojanovice • vydává: ARUNDO TRADING, s.r.o.

• titulní strana: Martin Buryan - Na valašském bále